

Петрусь.

(І.)

Були на хуторі наші —
І пан і пані небагаті,
І дочечка у їх ро́та,
Уже чимала під́слась;
І генерал її посьатав,
Бо страх хоро́шая була,
А генерал був страх багатий.
От і талан Господь послав
На вбогий хутір, ублагали
Царя небесного! Взяли,
Ї гарненько одягли,
Та у неділю її повінчали,
І генеральщи́ною назвали,
І цугом в Київ повезли.

Було на хуторі погане
Мале байстря, свиней пасло,
Петрусем звалось; на придане
Воно за панною пішло
У генеральське село
Свиней же пасти, безталанне.

За балом бал у генерала.
За генеральшою чимала
Орда панів і паничів;
А генеральша у ночі
Уже тихенько її плакати стала.